

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 28141-05-17

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטים שבח יהודית, סג"נ, שאול שוחט, יונה אטדגי

מעוררת

ע"י ב"כ עו"ד דני שרמן, ד"ר איילת בלכר, וליאל גולני
ברנס

נגד

משיב

ע"י ב"כ עו"ד איתן ליפסקר

פסק דין

- 1
- 2 1. במסגרת ערעור שהוגש על פסק דינו של בית משפט קמא מיום 02.04.2015 (להלן: "פסק הדין
- 3 הראשון") קיבל בית משפט זה – בדעת רוב – את הערעור והורה על החזרת עניינם של הקטינים לבית
- 4 משפט קמא – כערכאה הדיונית – על מנת "לקבל חוות דעת משלימה, בה תיבחנה החלופות – הקטינים
- 5 ישארו במשמורתו של המשיב כשהמעוררת מהגרת בגפה או להתיר הגירתם כשהמשיב בארץ –
- 6 בהיבט טובתם שלהם, על רקע בדיקה מחודשת של תכנית ההגירה של המעוררת בהשוואה לתכנית
- 7 ההישארות של הקטינים בארץ עם אביהם".
- 8
- 9 2. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי המשיב על פסק הדין שניתן בערעור, נדחתה על ידי בית
- 10 המשפט העליון, תוך שהוא מבהיר כי
- 11 "... משהחליט בית המשפט המחוזי על החזרת התיק לבית המשפט לענייני משפחה לקבלת חוות
- 12 דעת משלימה מן המומחית – ואדגיש כי מדובר בחוות דעת משלימה, דהיינו חוות הדעת הקודמות
- 13 בעניין עומדות – יהא על המומחית לבחון, פעם נוספת ונוכח חלוף הזמן, גם את היתכנות הגירת
- 14 המשיבה (המעוררת כאן ש' ש') עם ילדיה, אל מול האפשרות שהילדים יישארו בארץ עם המבקש"
- 15 (המשיב כאן ש' ש').
- 16
- 17

עמ"ש 28141-05-17

3. נאמן להחלטות ערכאות הערעור הורה בית משפט קמא כהאי לישנא:

"בחוות הדעת המשלימה מתבקשת המומחית למקד את המבט בשתי חלופות: האחת הישארות הילדים בארץ עם האב כאשר האם מהגרת בגפה והאחרת: הגירת הילדים עם האם לחו"ל כאשר האב נותר בגפו בארץ. מבוקשת חוות דעת איזו משתי האופציות עדיפה בהיבט טובת הילדים. בכלל השיקולים תביא המומחית בחשבון את תכנית ההגירה של האם לעומת תכנית הישארות של האב" (החלטה מיום 03.05.2016).

חוות דעת משלימה אכן הונחה בפני בית משפט קמא.

4. מעין בפתח חוות הדעת המשלימה עולה, כי המומחית נתנה דעתה להנחייתו של בית משפט קמא, כמו גם להנחיות שיצאו מעם ערכאות הערעור (עמוד 1 לחוות הדעת).

5. לצורך מתן חוות הדעת המשלימה שוחחה המומחית עם האם והאב, נפגשה עם הילדים – לבד ועם הוריהם. כן שוחחה עם הגנת של הקטין ב' בטלפון.

בחוות הדעת פירטה המומחית את התרשמותה מהאם ומהאב, תוך שהיא נדרשת לתכנית ההגירה וההישארות (בהתאמה); את התרשמותה ממצב הקטינים "נוכח חלוף הזמן" (הנחיות בית המשפט העליון בבקשת רשות הערעור) וערכה להם בדיקה קלינית בגפם ויחד עם הוריהם; אף את שעלה משיחתה עם הגנת.

לאחר כל אלה כתבה המומחית:

א. מצב הקטינים הוטב. הטבה משמעותית ניכרת בקטין ב', הצעיר מהשניים.

ב. לילדים קשר טוב עם שני ההורים.

ג. כל אחד מההורים הינו הנורה טוב וחיוני לילדיו במידה שווה.

ד. הנזק שייגרם לילדים כתוצאה מפרידה מכל אחד מהוריהם, הוא זהה.

עם זאת, ועל אף "התיקו" במצב הדברים, הוסיפה המומחית וציינה "אם תהגר האם עם הילדים ייפרדו הילדים הן מאביהם והן מכל סביבתם וייאלצו להתמודד הן עם הפרידה מהאב והן עם הפרידה מכל המוכר להם והן עם קשיי ההגירה וההיקלטות במקום חדש, קשיים שהם אינהרגטיים למצב הגירה הם בלתי נמנעים". זאת כפועל יוצא מהנתונים שנקבעו בחוות הדעת הקודמות לפיהם:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 28141-05-17

תיק חיצוני :

- 1 "עת חיו הילדים בארץ בטרם נסעו עם אמם ל... ולא חזרו במועד שנקבע היה מצבם טוב. עם חזרתם
2 של הילדים מ... לאחר ששהו כ-8 חודשים רק עם אמם ב... ללא אביהם היה מצבם לא טוב...".
3 אשר על כן, סיכמה המומחית, כי:
4 "בהיבט של טובתם של הילדים ייגרם להם פחות נזק אם אמם תהגר בגפה בהשוואה לנזק שעלול
5 להיגרם להם אם אמם תהגר עמם ואביהם יוותר בגפו".
6
7 6. על בסיס חוות הדעת האמורה, ולאחר שמיעת הראיות, לרבות חקירת המומחית על חוות דעתה
8 המשלימה, קבע בית משפט קמא את הדברים הבאים:
9 "התמונה המתקבלת בראייה היקפית היא, כי הילדים ראויים וזכאים להמשיך במסלול חייהם הנוכחי,
10 בו הם נטועים, והמוביל אותם בנתיב של השתפרות מתמדת. ראוי לחדול ממחול השדים המשפטי
11 המתנהל סביב הילדים כחמש שנים תמימות ולאפשר לילדים להתנהל בלא שלהט החרב המתהפכת
12 של ההגירה תלויה מעליהם. כל האינדיקציות מצביעות על כך, שלמרות מצבם המכמיר של הילדים
13 עת הושבו ארצה, עלה בידם לשוב ולהכות כאן שורש ולפרוח. עקירת הילדים מהארץ תקרע
14 את שורשי ההיקלטות שצמחו למרות קשיים לא מעטים, ותעמיד אותם בסיכון לחזור למצב הקשה
15 בו היו עת נחטפו בראשונה. אניח לילדים להמשיך לצמוח ולהתחזק בלא שיטולטלו טלטלה שאיננה
16 בטובתם".
17 גם הפעם לא השלימה המערערת עם פסק דינו של בית משפט קמא והגישה את הערעור המונח לפנינו.
18
19 7. ברע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני, פ"ד נח(2), 321, פירט בית המשפט העליון את השיקולים
20 שיש לתת עליהם את הדעת בסוגיית הגירה של קטינים: "בקשת הגירה של הורה עם ילדיו תיבחן לאור
21 עקרון טובת הילדים בלבד. בעניין זה יתחשב בית המשפט בדעת הילדים; באיכות הקשר בין הילדים
22 לכל אחד משני ההורים; ביכולת האובייקטיבית והסובייקטיבית לשמירת קשר בין הילדים להורה
23 שהמשמורת לא בידיו, אם תאושר הגירת הילדים, ונכונות ההורה שבידיו המשמורת לסייע בקיומו
24 של קשר זה ובמסוגלות הילדים להיקלט בסביבה שאלה מתבקשת ההגירה. אמות מידה אלה יישקלו
25 לאור נסיבותיו המיוחדות של כל מקרה. כך, לדוגמה, ככל שהילדים פיתחו זיקה חזקה יותר
26 לסביבתם, תקטן הנטייה לנתקם ממנה" (הדגשה שלנו). שיקולים דומים ונוספים נקבעו, טרם הינתנו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 28141-05-17

תיק חיצוני:

1 של פסק דין זה, בעניין טריף (ע"א 2784/95 טריף נ' טריף – 27.07.1995): "בחינת טובתו של הקטין,
2 לעניין התרת הגירתו, עשויה להתבסס על מבחנים שונים, מהם נוקשים ומהם פחות נוקשים. גדר
3 השוני עשוי לבוא לידי ביטוי הן בהגדרת רכיביה של התפיסה המנחה והן במשקל היחסי שניתן לכל
4 אחד מהם בגיבוש ההכרעה במקרה הקונקרטי. טובתו של הקטין אינה נמדדת בחלל ריק אלא ביחס
5 ישיר לזכויותיו, האישיות וההוריות, של כל אחד מהוריו. בבדיקת המכלול אין מנוס מעימות בין
6 אינטרסים נוגדים: עצם זכותו (או, לשיטה אחרת, צדקת טעמו) של ההורה המשמורן לעקור לארץ
7 אחרת; זכותו של ההורה האחר להמשך הקשר עם הקטין; עניינו של הקטין, הנובע מקביעת בית
8 המשפט בדבר משמורתו, להימצא במחיצת ההורה המשמורן, כנגד זכותו הטבעית להוסיף ולקיים
9 קשר רצוף ובלתי מופרע עם הורהו האחר; ועוד". הפרמטרים דלעיל אינם קונקרטיזציה לעקרון טובת
10 הילד באספקלריה של הגירה, תוך שמודגש, כי "אמות מידה אלה יישקלו לאור נסיבותיו המיוחדות של
11 כל מקרה" (פרשת פלונית נ' אלמוני, שם).

12 8. עמדתנו היא שבית משפט קמא יישם נכונה את השיקולים שפורטו לעיל. יישום זה יצר משוואה
13 ששני צדיה - הנזק שייגרם לקטינים בגין ניתוקם מאחד ההורים - מבטלים זה את זה. "שובר השוויון"
14 הוא הנזק שייגרם לקטינים מניתוקם מסביבתם, כאן בישראל, ומקשיי היקלטותם במדינה אליה מבקשת
15 המעוררת להגר - המתווספים לצד המשוואה של הגירתם עמה, מכריעים לטובת הותרת הקטינים בארץ.
16 המזמחית הסבירה זאת היטב בחקירתה, כפי שצוטט ע"י בית משפט קמא:

17 "...הילדים האלה יש להם שני הורים שחשובים להם באותה מידה והם חשובים להם
18 לבריאות הנפש שלהם, ההגירה של הילדים עם אימא שלהם, המשמעות היחידה
19 המרכזית שלהם היא לא רק פרידה מ[המעורר], היא פרידה מכל החיים שלהם פה..."
20 (עמוד 49 לפרוטוקול קמא, ש' 22-25).

21
22 "ההגירה היא לא רק פרידה מאב שזה נזק אלא פרידה מכל החיים שיש לשני הילדים
23 האלה שאלה ילדים שיש להם פה חיים ויש להם התקשרויות ויש להם הרגלים, ויש
24 להם פה חיים, המשמעות היא גם פרידה מזה וגם חזרה למקום שאנחנו לא בדיוק
25 יודעים מה יש שם, על כל פנים הם חזרו משם בטראומה..." (הדגשה שלנו; עמוד 49
26 לפרוטוקול קמא ש' 36 ואילך).
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 28141-05-17

תיק חיצוני:

1 "[הקטין] ב' בפגישה שלו אתי דיבר ודיבר ודיבר על הגן, ועל החברים שלו, ועל
2 המשחקים שלו, ועל הבילויים שלו עם אבא, ועל הבילויים שלו עם אימא, ועל החוגים
3 שלו ועל הגננת, הוא כל כך משוקע בחיים שלו, יש לו ידע על כך שעומד להיות עוד
4 שנה בגן ושהוא יהיה מלך הגן, יש לו תכנית פנימית, יש לו התכוונות פנימית, יש לו
5 חיים ויש לו תכנית לחיים שלו" (הדגשות שלנו; עמוד 72 לפרוטוקול קמא, ש' 18-23).

6

7

8

9 אני מוכרחה להגיד הנזק שייגרם להם אם אחד מההורים שלהם יעלם מחייהם
10 בהתחשב בהיסטוריה הספציפית של המשפחה (ה)זאת וכך הלאה, הנזק הוא זהה,
11 יש עוד גורמים בחיים שלהם שאנחנו חייבים לקחת בחשבון וזה לא מדובר כאן על
12 שני תינוקות בני שלושה חודשים ושישה חודשים ויונקים וכל מה שחשוב זה אבא
13 ואימא...אתה לא בוחן רק קשר עם ההורים, הילד לא חי ויש לו רק אימא ואבא, וככל
14 שילד גדל יש לו עוד מרחבים חשובים בחייו שקשורים לסביבה הלימודית שלו,
15 לסביבה החברתית שלו, לסביבה המשפחתית המורחבת...הילדים האלה מעוגנים...
16 היציבות שלהם היא לא רק בקשרים שלהם עם אבא ואימא אלא גם בכל הקשור
17 לסביבה שלהם" (הדגשות שלנו; עמוד 77 לפרוטוקול קמא, ש' 8 ואילך).

18 9. מקריאת פסק דינו של בית משפט קמא אף עולה, כי זה בחן את חוות הדעת המשלימה לאורכה
19 ולרוחבה תוך שהוא נותן דעתו על כל טענותיה של המערערת – גם אלו שהיה בהן משום ערעור והרהור
20 אחר חוות הדעת הקודמות שניתנו בסיבוב הראשון (אשר, כמצוות ערכאות הערעור, נותרו על מכונן) כמו
21 גם לכל השגותיה באשר לאיכות חוות הדעת המשלימה ולנכונות מסקנותיה, ונתן להן תשובות ראיות
22 ומסקנות.

23 נוסף ונציין, בתשובה להדגשים שב"כ המערערת העלו בפנינו בישיבת הערעור מיום 16.04.2018,
24 כי אין למצוא פגם בכך שהמומחית נדרשה, גם בחוות הדעת המשלימה, לאפשרות הישארותה של
25 המערערת בארץ עם ילדיה. העובדה שהמומחית התבקשה להשלים את עמדתה באשר למצבי הקצה,
26 אינה מונעת התייחסות גם לאפשרות השלישית. כבר הובהר ע"י כבוד השופט רובינשטיין בהחלטתו
27 בבקשת רשות הערעור בסיבוב הראשון (בע"א 1896/16 פלוני נ' פלונית, 31.03.2016) כי אין למצוא
28 פסול בכך שאפשרות זו בפסק הדין הראשון, וכדבריו:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 28141-05-17

תיק חיצוני:

1 "... ככלל, רצוי שבפני בית המשפט המכריע בתיק תבוא חוות דעת מקצועית רחבה הכוללת את
2 האפשרויות השונות שעל הפרק, בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של כל תיק ותיק. בהתאם לכך,
3 בענייננו היה על המומחית, כשם שנבחנות אופציות ה"קצה", לבחון גם את האפשרות שהמשיבה
4 (המערערת כאן) תישאר לגור בארץ ושני בני הזוג יקבלו משמורת משותפת על ילדיהם, וכך
5 עשתה: לטעמי הדבר מתחייב מן הנסיבות, ואלמלא היתה עושה המומחית כן, נדמה כי לא הייתה
6 בפני בית המשפט התמונה המלאה הנדרשת לשם הכרעה בתיק".

7 נכונים הדברים גם ביחס לסיבוב השני, במסגרת חוות הדעת המשלימה, הגם שסבורים אנו כי
8 המומחית אכן מיקדה את חוות דעתה המשלימה במצבי הקצה (עמוד 1 לפרוטוקול קמא ש' 15 –
9 עמוד 2 ש' 2).

10

11 10. אין חולקין שהגירת המערערת בגפה תיצור עבור הקטינים חוויה של נטישה. המומחית
12 אישרה זאת בחקירתה הנגדית. אלא שבה בעת, במצב הקצה ההפוך – הגירתם עמה תוך הישארות
13 המשיב בישראל, תיצור אף היא אצלם חוויה שכזו. זהו בדיוק השוויון אליו נדרשה המומחית (עמוד 2
14 לפרוטוקול ש' 6-9). אל מול היות המערערת ההורה המטפל (בית משפט קמא מתח ביקורת על
15 ההתנהלות הדיונית של המערערת בהקשר זה, פסקה 11 לפסק הדין), עומד מקומו של המשיב
16 בעולמם של הילדים כ"מהותי וקריטי", כלשון בית משפט קמא (פסקה 11 לפסק הדין). לפיכך, אין זה
17 נכון לאמוד את חשיבות האב והדומיננטיות שלו בחייהם של הקטינים רק בהיבט תחשיבי-חשבונאי
18 של זמני שהות, שעה שמבחינה מהותית לאב "יש משמעות אדירה בחייהם שלהם" (לשון המומחית
19 בחקירתה קמא, עמוד 53 לפרוטוקול ש' 30-33);

20

21 11. הקטינים אינם יכולים לשרוד הגירה. הגירה משמעותה עבורם עקירה מהעולם החברתי
22 שלהם, מעולמם הלימודי שנוצר על ידם בעמל רב. טענת המערערת כי המומחית לא בדקה את יכולתם
23 לשרוד הגירה, אינה מקובלת עלינו. המומחית נדרשה לכך ואף הביעה את מסקנתה בסוגיה זו (ראו
24 בסוף חוות הדעת). בחקירתה אף הדגישה:

25 "...כפי שאמרתי אותם בחוות הדעת שלי, לסביבה שהם נמצאים בה יש חשיבות, הילדים מחוברים
26 לעולם החברתי ולעולם הלימודי שלהם אחרי שזה לא היה פשוט לייצר את כל הקשרים האלה,
27 יש להם ציפיות לגבי העתיד שלהם ולעקור אותם מכל אלה גם לזה יש משמעות במיוחד בהתחשב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 28141-05-17

תיק חיצוני:

1 בעובדה שזו עקירה. על עקירה. זה ילדים שעשו מעבר, עוד מעבר היום יש בו עוד
2 שינוי, זה לא פשוט לילד" (הדגשות שלנו; עמוד 53 לפרוטוקול קמא ש' 30-36).

3 זאת ועוד, מבחינת המומחית, ובצדק, הילדים טרם השלימו את תהליך ההחלמה שלהם, הגם שחלה
4 הטבה במצבם, נכון למתן חוות דעתה המשלימה:

5 "...הילדים בהחלט נמצאים בתהליך של החלמה, וטוב שכך, ומפעם לפעם שראיתי אותם מצבם
6 כאן הוטב, מצבם הוטב לאין ערוך, אני לא חושבת שהם גמרו את פרק ההחלמה בחייהם...אני לא
7 הייתי גוזרת גזירה שאם עכשיו מצבם השתפר צריך לקחת את זה של בואו נתחיל מהנקודה הזו
8 ומכאן נבדוק אם אפשר להמשיך לטלטל אותם, אני חושבת שהם עדיין לא גמרו את תהליך
9 ההחלמה שלהם למרות שאני שמחה לראות שמצבם הוטב" (הדגשות שלנו; עמוד 70 לפרוטוקול
10 קמא, ש' 32 ואילך).

11 מכאן, נכונה מסקנתו של בית משפט קמא, כי "נזקי קריעתם של הילדים ממרקם חייהם (חברה,
12 לימודים, משפחה, חוגים וכו') הינם חמורים במיוחד, משעה שמדובר בילדים שכבר נקרעו בעבר
13 מסביבתם ללא כל הכנה והושבו ארצה כשהם ניזוקים מאוד. החלמתם של הילדים מן הטראומה
14 שעברו מצויה במסלול חיובי ומשתפר תדיר, אך טרם הושלמה. יתירה מזו, החלמת הילדים
15 התאפשרה ומתאפשרת דווקא בזכות שהותם בארץ בסביבתם הטבעית, וקריעתם ממנה עלולה
16 להסיג אותם לאחור".

17

18 12. מסקנה זו מקבלת חיזוק דווקא מהמסמך אותו הציגה המערערת בישיבת הערעור – שהתקבל
19 בהסכמה – בחתימת פסיכיאטרית ילדים ונוער, המלמד כי הקטין ב' סובל ממצוקה המתבטאת בקשיים
20 הסתגלותיים והמוכיח כי אין מקום לעקור אותו מעולמו דהיום ולהעבירו לעולם חדש, שרק ייצור, כך
21 יש להניח, קשיי הסתגלות קשים עוד יותר.

22

23

24 13. אנו דוחים את טענת המערערת לפיה לא בחנה המומחית את תכנית ההגירה של המערערת
25 ו/או את תכנית ההישארות של המשיב. תכנית המערערת נלקחה בחשבון בחוות הדעת הראשונה אף
26 במשלימה, והמומחית אף קיבלה לידיה קלסר ובו התכנית המפורטת. מנגד, נמסרה למומחית גם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 28141-05-17

תיק חיצוני:

1 תכניתו של המשיב. לא מצופה מהמומחית לבדוק את פרטי התכנית ולאמת אותם. בסופו של יום שתי
2 התכניות היו "התכניות", ולא הטו את כפות המאזניים לצד זה או אחר, ודי בכך.
3
4
5 14. על כל אלה יש להוסיף את קביעותיו של בית משפט קמא בפסק הדין הראשון, שנתרו על
6 כן, בדבר משמעות מעשה החטיפה שעשתה המערערת עת הילד הקטן היה בן 4 שנים, והחשש כי
7 אין למערערת הפנמה אמיתית ועמוקה של חשיבות המשיב-האב בעולמם של הילדים ולהיותה הורה
8 מאפשר נוכח התנהלותה בארץ במהלך הדיונים המשפטיים (עמוד 14-18 לפסק הדין הראשון).
9
10

11 15. ובטרם סיום: למערערת טענה בדבר השלכות רוחב מרחיקות לכת של פסק הדין, אלא
12 שעניינם של הקטינים הקונקרטיים הוא שעומד לפנינו להכרעה, וההכרעה בו הינה פרטנית המתאימה
13 לנסיבות המיוחדות אותו. פסק הדין אינו קובע, בניגוד לנטען בהקשר זה, כי די בעובדה שאין פגם
14 במסוגלות של ההורה שבארצו נמצאים הקטינים, כדי להוות סוף פסוק מבחינת אפשרות הגירתם עם
15 ההורה האחר. מכלול הנסיבות כפי שתוארו בחוות הדעת המשלימה ובפסק דינו של בימ"ש קמא,
16 ובפרט חוויית ההגירה אותה חוו בעבר (פעמיים): החטיפה למקום מגורי המערערת והחזרה ארצה,
17 והעובדה שהקטינים כבר יצרו לעצמם עולם משלהם בארץ, ממנו יאלצו להיעקר ולבנות להם חיים
18 חדשים בארץ חדשה- עומד ביסוד פסק הדין (ראו והשוו ל"מבחן ההשתלבות בסביבה החדשה"
19 שבסעיף 12 לחוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), תשנ"א-1991 הקובע, כי ככלל על הרשות
20 השיפוטית או המנהלית לצוות להחזיר את הילד החטוף גם לאחר שתלפה שנה ממועד החטיפה ועד
21 פתיחת ההליכים להחזרתו, ואולם היא לא תעשה כן אם הוכח כי הוא השתלב בסביבתו החדשה).

סוף דבר

22
23 16. מכל האמור לעיל עולה כי לא מצאנו כל סיבה להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא,
24 המקובל עלינו.

25 הערעור נדחה, אפוא.

26 בשים לב למכלול הנסיבות העדפנו את התוצאה לפיה נושא כל צד בהוצאותיו.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עמ"ש 28141-05-17

תיק חיצוני:

- 1 העירבון שהפקידה המערערת יושב לה באמצעות באי כוחה.
- 2 ניתן היום, יי אייר תשע"ח, 25 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.

יונה אטדגי, שופט

שאול שוחט, שופט

יהודית שבת, שופטת, אב"ד

3
4
5
6
7
8
9